18.

DISSERTATIO INAVGVRALIS MEDICO-THERAPEVTICA

DE

CORTICE ANGVSTVRAE

QVAM

CONSENTIENTE

ILLVSTRI MEDICORVM ORDINE

IN

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

PRO SVMMIS

IN MEDICINA ET CHIRVRGIA HONORIBVS

RITE OBTINENDIS

PVBLICO

ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT

FRID. ALBERT. ANT. MEYER

HAMBVRGENSIS,

ARTIVM LIBERALIVM MAGISTER, PHILOSOPHIAE DOCTOR,

DIE XIII DECEMBRIS MDCCXC.

GOTTINGAE

APVD JO. CHR. DIETERICH.

CELSVS.

Poſt inuentam medicinam quaeſita eſt ratio.

VIRO PRAENOBILISSIMO

GEORGIO HENRICO MEYER

MVNICIPII BREMERVOERDENSIS PRAEFECTO SVPREMO

AVVNCVLO SVO ET TVTORI

PIE COLENDO

NEC NON

VIRO REVERENDISSIMO

IOANNI CASPARO VELTHVSEN

THEOLOGIAE ET PHILOSOPHIAE DOCTORI SERENISSIMI MEGAPOLITANO - SVERINENSIVM DVCIS A CONSILIIS ECCLESIASTICIS SVPREMIS THEOLOGIAE IN ACADEMIA PERANTIQVA ROSTOCHIENSI PROFESSORI PRIMARIO PVBLICO ORDINARIO

PLVRIVM SOCIETATVM LITTERARIVM

MEMBRO HONORARIO

PATRVELI SVO PIE COLENDO

VIRIS

DE SE TAM EGREGIE MERITIS

OPVSCVLVM

HOCCE

ACADEMICVM

OMNIA CVM PIETATE

D. D. D.

TANTORVM NOMINVM

CVLTOR DEDITISSIMVS

AVCTOR.

PRAEFAMEN.

L. B.

S. P. D.

Sine ira et ſtudio opuſculum hocce accipiens, libellum, et non magnae laudis tamen et fortaſſe non magnae vituperationis dignum, inuenies. Spatio temporis tam breui ad eius elaborationem mihi conceſſo, nec noua experimenta inſtituere, nec factis nouas obſeruationes addere potui. De medicamentorum virtutibus practicorum lites componere, noſtri non eſt, obſeruata autem colligere, quaedamque ex

 ſenſu

ſenſu communi, non ex bibliothecarum theſauris addere, ſolummodo noſtri fuit. Quid multa? En Opuſculum ipſum, cenſendi et vituperandi cauſa illud vt perlegas, tibi ſi mens eſt, ſi autem mauis, auctori faueas. Dabam Gottingae, verſus finem Decembris, MDCCXC.

LIBELLI

LIBELLI

CONSPECTVS.

Sectio Prima.

Corticis Anguſturae Hiſtoria Litteraria. §. 1 — 13.

Sectio Secvnda.

Corti cis Anguſturae Hiſtoria Naturalis. §. 14 -- 25.

Sectio Tertia.

Corticis Anguſturae Analyſis Chemica. §. 26 — 40.

Sectio Qvarta.

Corticis Anguſturae Vires Medicae. §. 41—70.

Sectio Qvinta.

Corticis Anguſturae Doſes Praeparataque pharmaceutica. §. 71. vsque ad finem.

Sectio

Sectio Prima.

CORTICIS ANGVSTVRAE HISTORIA LITTERARIA.

§. 1.

Cortici his in paginis deſcripto nomina duo ſunt; *Cortex Anguſtinus* nempe nec non *Cortex Anguſturae* vocatur. Nomine vltimo in officinis pharmaceuticorum appellatur, igitur et ego hoc in ſcripto illo vtar.

§. 2.

Cortex Auguſtinus a) ex vrbe ſancti Auguſtini in Florida, noſtras in regiones perueniens vocatur. Hoc vocabulo autem rariſſime vtimur.

A 5 §. 3.

a) Cel. Gmelin, praecept. reuerend., in *Goetting. gel. Anz.* 1790. *St.* 5. *p.* 53. Loeseke Mat. med. Edit. VI. Gmel. p. 404.

§. 3.

Alterum ab oppido *Anguſtura* in inſula Trinidad Hiſpanorum nomen accipuit. Ambabus in terris quam maxime ab incolis colligitur.

§. 4.

Primum de illo medici duo practici, in Inſula Trinidad quam maxime celeberrimi, Ewer *b*) ſcilicet et Williams *c*) obſervationes quasdam edidere practicas. Tunc praenobiliſſimus Avgvstvs Brande pharmacopola regius, quasdam de illo obſervationes practicas Londini publicauit *d*). Illi ſecutus eſt doctiſſimus A. E. Brande, cuius obſeruata in Germania adhuc praecipue laudantur, bene etiam voluit medicamentum hocce ad Germanos transmittere *e*).

§. 5.

b) London medical Journal 1789. P. II. p. 154.

c) Ibid. p. 158.

d) Ibid. Vol. I. 1790. P. XI. p. 38.

e) *Hanov. Magaz.* 1790. St. 15. p. 236.

§. 5.

Nec cel. Gmelin, praeceptor pie colendus, ſocietati regiae Gottingenſi die XII Decembris anni praeteriti, hunc corticem inſtitutasque illocum obſeruationes proferre omiſit *f*).

§. 6.

Dein doctiſſimus ac praenobiliſſimus G. C. Siebold e publicatis collectionem fecit, noua autem non obſeruauit *g*)

§. 7.

Clariſſimi Heyer hoc de cortice merita quam maxime adnotanda ſunt *h*). Plura nempe obſeruata chemiſta ille et pharmaceuticus experientiſſimus tam noua quam docta publicauit. Nec non primo, Corticem Anguſturae a Magnoliae quadam ſpecie prouenire obſeruauit.

§. 8.

f) *Goetting. gel. Anz.* l. c.

g) *Würtzb. gel. Anz. 1790. Quart. II.*

h) *Braunschw. Magaz. 1790. St. 5. p. 74.*

§. 8.

In notatione quadam *i*) ad celeberrimi A. E. Brande tractatum doctiſſimus Klockenbring illam *Magnoliam glaucam* nominat, cuius hiſtoria naturalis igitur cum corticis hiſtoria quam maxime coniuncta eſt.

§. 9.

Celeberrimus Crell *k*) omnibus his ex ſcriptis obſeruationum ſelectum dedit; qui et in poſterum in operibus ſuis chemicis periodicis huius corticis hiſtoriam continuare promiſit.

§. 10.

Translator quidam obſeruationum medicorum extraneorum iam citatorum, non ſolum illas maximo cum ſtudio germanice nobis reddidit, ſed etiam obſeruata in Germania iam nota collegit, ſuisque cum obſeruationibus publicauit *l*).

§. 11.

i) *Hanöv. Magaz. l. c. p.* 235.

k) *chem. Annal.* 1790. Vol. I P. III. p 247.

l) *Saml. für pract. Aertzte* Vol. XIII. P. II. p. 321-336.

§. 11.

Goettingae obſeruationes practicas, viri celeberrimi, praeceptoresque reuerendiſſimi, RICHTER et STROHMEYER illocum inſtituere. Quorum de obſeruationibus autem, adhuc pauca ſeu pene nulla publicata ſunt.

§. 12.

Nec doctiſſimi et amiciſſimi MATHAEI, in municipio Calenbergenſi practici experientiſſimi vtriusque Medicinae Doctoris, hoc de cortice merita ſicco pede praeteream. Varia illocum chemica experimenta debito cum ſtudio induſtriaque iam ſatis cognita inſtituit; obſeruata ſua ſequentibus in paginis paſſim citabo.

§. 13.

Haec ſunt illa, quae de *corticis Anguſturae* hiſtoria litteraria colligere potui, omnia. Experimenta medica illocum Brunſuigae medico experto quodam inſtituenda, medici adhuc, non ſine moerore, deſiderant.

Sectio Secvnda.

CORTICIS ANGVSTVRAE HISTORIA NATVRALIS.

§. 14.

Antequam de cortice ipſo loquor, *Magnoliae glaucae* hiſtoriam naturalem praemittere neceſſe videtur.

§. 15.

Genus *Magnoliae m*) autem ad Polyandriam Polygyniam immortalis a Linné pertinet, ſequentibusque characteribus praeditum eſt.

GENVS MAGNOLIA. *

Plum. 7. Dill. Elth. 168.

Perianthium triphyllum, foliolis ouatis, concauis, petaliformibus, deciduis.

Petala

m) Gen. plant. Linn. Holm. 1764. p. 276. n. 20. 690, ſyſt. Eivsd. Veget. edit XIV. praecept. reuerend. illuſtr. Mvrray p 508.

Petala nouem, oblonga, concaua, obtuſa, baſi anguſtiora.

Filamenta numeroſa, breuia, acuminata, compreſſa, receptaculo communi infra piſtillorum germine inſerta. *Antherae* lineares margini filamentorum vtrinque adnatae.

Germina numeroſa, ouato-oblonga, receptaculum clauatum tegentia. *Styli* recurui, contorti, breuiſſimi. *Stigmata* longitudinalia ſtyli, villoſa.

Strobilus ouatus, tectus capſulis compreſſis, ſubrotundis, vix imbricatis, conſertis, acutis, vnilocularibus, biualuibus, ſeſſilibus, extrorſum dehiſcentibus perſiſtentibus.

Semina ſolitaria, ſubrotunda, baccata, filo pendentia ex ſinu ſingulae ſquamae ſtrobili.

CARACTER GENERICVS SECVNDVM SVSTEMA VEGETABILIVM.

Calyx triphyllus.

Petala IX.

Capſulae

Capſulae biualues, imbricatae.

Semina baccata, pendula.

§. 16.

Sequentibus characteribus ſpecificis autem *Magnolia glauca* diſtinguitur.

SPECIES. ſpec. *α.* MAGNOLIA GLAVCA. *n*)

Magnolia foliis ouato-lanceolatis, ſubtus glaucis. Anon.

Magnolia lauri folio ſubtus albicante, Catesb. Carol. I. p. 39. t. 39. Dill. Elth. 20. t. 168. f. 205. Trew. Ehret. t. 9.

Tulipifera virginiana, laurinis foliis auerſa parte rore coeruleo cinctis, conibaccifera. Pluk. Alm. 379. T. 68. F. 4.

Laurus tulipifera, baccis calyculatis. Rai. hiſt. 1690. 1798. n. 4.

Magnolia foliis ouato-oblongis, ſubtus glaucis. Linn. ſyſt. veget. Edit. XIII. p. 427. Spec. plant. p. 755. *Folia ſubtus albida coeruleſcentia.* Edit. XIV. p. 508.

Magno-

n) Linn. ſpec. plantar. Holm. 1753. T. I. p. 635.

Magnolia foliis ouato lanceolatis. Hort. Cliff. p. 222. Gronov. Virg. 61. Kalm. *Reiſ.* T. II. p. 221.

Magnolia glauca. Schoepf. mat. med. Am. p. 81. Panzer. Houttuyn. Edit. Germ. T. II. p. 77. Suckow. *Anleit. z. Bot.* T. II. p. 250. Du Roi. *Harbk. wild. Baumz.* T. I. p. 399. v. Wangenheim. *Beſchreib. nordam. Holz. u. Buſchart.* p. 113. v. Wangenheim. *Beytr. z. teutſch. holzger. Forſtw.* p. 60. T. XIX. f. 46.

§. 17.

Icones *Magnoliae glaucae* in libris iam citatis virorum celeberrimorum, CATESBY, DILLENII, EHRET, PLVCKENET et DE WANGENHEIM inuenies.

§. 18.

Nomina *Magnoliae glaucae* prouincialia autem et triuialia ſequentia ſunt.

a) Apud Americanos:

1) Small ſweet ſcented Magnolia.

2) Swamp Magnolia.

3) Swamp Saſſafraſs.
4) Beaver Tree.
5) White Laurell.
6) Sweet Flowering Bay.

b) Apud Germanos.

1) Eiſengraue Magnolia.
2) Bieberbaum.
3) Schwammſaſſafraſs.

§. 19.

Amat arbor loca paludoſa et vmbroſa, praecipue igitur aliis intermixta creſcit *o*). Terram humidam et pinguem ſicciori praefert. Floret in prouincia *Newyork*, ſub 41° longitudinis borealis, medio ſaepeque verſus finem menſis Iunii. Flores Tulipae aequant odoremque fragrantem ſpirant, ſaepeque igitur capitis dolores excitant, ita vt cuiuslibet plantae odor in illis concentrari videtur *p*). Odor floris foliorumque, vtilitasque corticis, arborem ipſam ea magis Germanorum hortis

o) v. WANGENHEIM *Beytr. z. holtzg. Forstwiſſ.* p. 60.
p) EJUSD. *Beſchr. Nordam. Holtz.* p. 114.

tis commendant, quo planta in terra pingui facile prouenit. Sed tamen ne modo inutili vi et armis terram aridiorem ad arboris culturam cogas cauendum eſt, nam ſtudio et pecunia amiſſis, neceſſitate coactus, breui poſt temporis ſpatio huius laboris inutilitatem intelligeres.

§. 20.

Magnoliae genus generi Liriodendronis valde affinis videtur, Et comparatione ipſorum generum in ſyſtematibus, et exploratione virium, vſus, nominumque, affinitatem hanc cognoſces. Huius loci non eſt lectori affinitatem hanc ipſam, multis verbis demonſtrare, illam citaſſe ſapienti ſat.

§. 21.

Cortex *Magnoliae glaucae*, teſte de Wangenheim, glaber, albicans in arboribus aetatis certioris, in iunioribus autem viridis. Lignum album, ſpongioſum,

vili pretio. Amat corticem Caſtor Fiber L., illocum haud raro ab Americanis captatur, qua de re arbor etiam, Anglico idiomate, Beauer Tree ſeu arbor caſtorum appellatur. Plerumque ad altitudinem XV — XVI pedum truncus peruenit, ſed peripheria multo minore gaudet. Eſt illi coma foliis abundans. Cortex autem, teſte Houttuyn, magis e fuſco albicans, quam albus inuenitur.

§. 22.

Cortex *Magnoliae glaucae* nobis ex Anglia nomine *corticis Auguſturae* adportatus, teſte praenobiliſſimo Heyer Coſto dulci aequat, niſi fortaſſe colorem obſcuriorem excipias. Fruſtulae pene eiusdem, ſed tamen fracturae ſplendentis et quaſi reſinoſae, numquam autem fibroſae. In parte exteriore inaequalis, ex fuſco-ochroleucus et albicans videtur, in parte interiore autem brunneus eſt.

§. 23.

§. 23.

Sapore gaudet amaro, ſed tamen Quaſſiae debiliore, pene ſapore Aloës, corticis Cinnamomi, ſeu aliae eiusdem aromatis ſpeciei ſimili. Primo blande, dein male, peneque nauſeoſe ſapit, acrimate quaſi, vt ex amygdalis amaris, praeditus eſt. Odor debilis, aromaticus quaſi, ſemper nauſeoſus, ſpecificus. *Corticis Anguſturae* craſſities pene quartae pollicis parti aequat et, vt mihi videtur, Coſti dulcis craſſitiem non attingit. Poſt decorticationem a trunco, ſeſe conſtringit.

§. 24.

Puluis corticis tritu non facile, medicamenti duritiei et aſperitatis cauſa, paratur. Caueat igitur pharmacopola, linteo ſuper mortarium tecto, ne minimas corticis partes motu piſtilli euadant.

§. 25.

Puluis ipſe, breui in temporis ſpatio poſt pulueriſationem, flauus, dein ochro-

leucus. Odorem maiore aromate quam maſſa ſpirat, ſed tamen ſapore tam nauſeoſo maſſae vel caret, vel ille, ſi mavis, in puluere finiſſimo non tam facile diſtinguitur.

SECTIO TERTIA.

CORTICIS ANGVSTVRAE ANALYSIS CHEMICA.

---

§. 26.

Analyſis medicamenti, de quo agimus, perfecta, his in paginis expectari non debet. Nec otium nec occaſio multa mihi experimenta permiſere. Generaliora ſolummodo et praecipua *corticis Anguſturae* principia enumerata leges.

§. 27.

Ea de cauſa experimenta varia doctorum virorum enumerabo, illisque mea obſer-

obſeruata addam, et ſic fortaſſe non ſine iniuria, de *corticis Anguſturae* partibus conſtitutiuis, quaedam vera et certa proferre poſſum. Si ſcripta non mea ſint omnia, tamen fortaſſe meis augebuntur.

§. 28.

Primo igitur praenobiliſſimi HEYER obſeruationes chemico - analyticas breuibus verbis exponam.

1) Tinctura, ex vncia vna corticis Anguſturae cum vndecim vnciis alcoholis vini, tribus infuſionibus ſequentibus, parata, poſt deſtillationem vnciam dimidiam extracti amari, non reſinoſi ſed pene puluerulentis praebuit, quod teretione cum alcalino quodam; pene totum in aqua diſſolutum eſt. Reſiduum in ſufſienti quantitate aquae coctum, filtratum et euaporatum, grana LXX extracti ſiccioris, clarioris, reſinoſo minus amari, et in ceteris ſapore extracti corticis Peruuiani praebuit.

2) In vncia dimidia, infuſione repetita, vnciarum VII aquae fontanae frigidae deſtillatae, modica poſt XXIV horas euaporatione, grana XL extracti depurati clarioris ſeu *ſalis* ſic dicti *eſſentialis*, ſale corticis Peruuiani amarius, inuenta ſunt.

3) Ex vnciis quatuor ſecunda aquoſa coctione et euaporatione ad conſiſtentiam extracti, vncia vna et tres vnius vnciae partes extracti, extracto reſinoſo primae extractionis blandioris, tamenque aquoſo amarioris prolata ſunt.

4) Decoctum corticis aquoſum cum ſale alcalino non efferueſcit; decoctum frigidum colore non rubro ſed potius viridi gaudet, quod ego tamen non obſeruaui, nam decoctum ſpirituoſum mea induſtria paratum, fuſcum, decoctum aquoſum autem ſolummodo fuſci clarioris inueni.

§. 29.

Sequentia praenobiliſſimus AVGVSTVS BRANDE q) obſeruauit. „Partes *corticem Anguſturae*

q) *Saml. f. pract. Aerzt.* l. c. p. 327.

guſturae conſtituentes, praecipue calentis et aromaticae indolis ſunt, facile aqua feruente vel frigida diſſoluendae; porro reſina acris et oleum eſſentiale. Dimidium corticis pene extrahi poteſt. Extractum aquoſum amarum quoddam et gratum remedium praebet. Reſiduo poſt extracti extractionem alcohole vini ſenſim digeſto, tincturam obſcuriorem accipimus, poſt euaporationem eius autem reſinam acrem, nauſeoſam, colore obſcuriore relinquentem. Tinctura ex vncia vna *corticis Anguſturae* et vnciis ſedecim ſpiritus vini parata, plures remedii vires continet. Puluis corticis, ſimilis pulueri rhei, flaui coloris eſt.„

§. 30.

Doctiſſimus E. A. Brande ſequentia publicauit *r*). „Corticis huius acritatem partes reſinoſae, amaritatem autem gummoſae continent. In decocto ſeu infuſo

 aquoſo

r) *Hanov. Magaz.* l. c.

aquoſo, amaritas quidem ſed acritas non adeſt. „

§. 31.

Nec praenobiliſſimi WILLIAMS obſervata omittere poſſum, qui ita hoc de cortice loquitur. „Corticem a Hiſpanis ex America auſtrali accipimus, ſtramentis involutum, longitudine pedis vnius vsque ad duos, latitudine autem pollicis vnius vsque ad vnum et dimidium. Color illi eſt ochroleucus, odor rudis nauſeoſus, ſapor ingratus amarus, ſine vllo calore aromatico. Odor tamen exſiccatione ſolis ſeu ignis diminuitur. Tunc odorem aromaticum accipiens, ſapor minus nauſeoſus redditur. Tam aquoſis quam ſpirituoſis menſtruis, hoc ex cortice partes conſtituentes extrahuntur, quorum ope menſtrua ipſa auri coloris accipiunt. Plantatores praecipue infuſo ſpirituoſo contra febres et varios ſeruorum dolores vtuntur. Corticis matrem adhuc non cognoſcimus, ſed tamen plures de illo notiones exſpectamus,

ctamus, cum de floribus eius ad Hiſpanos ſcriptum eſt.„

§. 32.

Amiciſſimus Mathaei via conſueta magnam reſinae copiam adeptus eſt, de vi adſtringente remedii valde dubitat, de antiſeptica autem experimentis conuictus eſt.

§. 33.

Vnam corticis puluerifati partem partibus ſedecim aquae deſtillatae infudi, mixtionemque per XXIV horas in hippocauſti fornace modice digerere feci. Primo in digeſtionis initio mixtura eſferueſcit, quod praecipue poſt ſecuſſiones obſeruaui, colorem ochroleucum adſumens, bullasque aëreas emittens, odorem aromaticum ſpirauit. De phaenomenis poſt digeſtionem prope infra loquar.

§. 34.

Corticis Anguſturae infuſum ſpirituoſum ſaturationem illius maiorem ſi excipias, infuſo

infuſo aquoſo alia phaenomena nulla praebuit.

§. 35.

Vnam *corticis Anguſturae* partem, partibus ſedecim aquae deſtillatae infudi, illasque ad remanentiam partium octo coquere feci. Huius decocti color fuſco clariore decocto corticis Peruuiani valde ſimilis fuit. Odore aromatico, ſapore aromatico et amaro, pene vt infuſum vinoſum Abſynthii gaudebat, ſed tamen magis ſapori aloëtico affinis. Reſiduum coloris ochroleuci, conſiſtentiae quaſi extracti erat.

§. 36.

Decocti ſpirituoſi autem, eadem in proportione praeparati, color fuit ochroleucus, decocto aquoſo clarior. Caetera phaenomena odorem fragrantiorem ſi excipias, phaenomenis in decocto aquoſo obſeruatis quam maxime aequant. Reſiduum non tantum ſaturatum quam in praeparatione prioris inueni.

§. 37.

§. 37.

Paucis poſt hebdomadibus in infuſo aquoſo mucores inueni, non autem in infuſo ſpirituoſo nec in decoctis. Vtriusque praeparationis decoctum et infuſum tunc colore fuſci obſcurioris quam antea gaudebat.

§. 38.

Gallarum infuſum in infuſo aquoſo nubeculas quasdam nigreſcentes praecipitauit, ſanguinis lixiuum autem et Heliotropii tinctura nulla phaenomena notatu digna oſtentauere.

§. 39.

In carbonibus, vt experimentis convincor, pauxillum alcalini principii adeſt. Huic praenobiliſſimi Heyer *s*) experimenta correſpondunt, in cineribus reſidui, poſt extractionem partium reſinoſae indolis, et terram quandam calcariam acido tartari inuolutam, et principium quoddam alcalinum inueniens.

§. 40.

s) *Braunschw. Magaz.* p. 77.

§. 40.

His ex obſeruatis, ſequentia corollaria maximam veroſimilitatem accipiunt.

1) Hoc in cortice partes gummoſae non tam magna in copia adſunt quam reſinoſae, ſed tamen aqua his cum partibus imbuta ad vſum medicum ſufficit.

2) Partes gummoſae principium amarum continent.

3) Partes praeualentes autem reſinoſae principium acre, calens, roborans.

4) Illo in caſu igitur vbi praeparatis pharmaceuticis ſpirituoſis abſtineri debet, praeparata pharmaceutica aquoſa ſummo cum iure, ſummaque cum vtilitate adhiberi poſſunt. Sequenti in tempore, vſum partium amararum et acrium melius quam nunc cognoſcens, medicus ex doctiſſimi E. A. Brande obſeruatis de differenti harum partium extractione, vtilitatem maximam accipiet. Huius experimenti de veritate, ipſe experientia conuincor.

5) Oleum adeſt quoddam eſſeutiale.

6) Principium alcalinum fortaſſe in terra calcaria latet.

7) Principium adſtringens minima in copia adeſt, vires roborantes tamen in principio aromatico et amaro latent.

8) Principium aromaticum, ſapore odoreque hoc in cortice cognoſcimus, tamen non magna in copia adeſt.

9) Principium antiſepticum adeſt cuius de praeſentia plura ſequenti in ſectione inuenies.

10) Principium acre praecipue in praeparatis ſpirituoſis inuenitur.

SECTIO QVARTA.

CORTICIS ANGVSTVRAE VIRES MEDICAE.

§. 41.

Ad difficillimum huius opuſculi caput perueniens, ſit fas mihi mente libera, tam dubia contra doctorum virorum argumenta, quam ſententias quasdam de medicaminis virtutibus proferre.

§. 42.

Primo igitur, vires laudatas breuibus verbis enumerans, dein de iuſto remedii vſu verba quaedam proferens, hac in ſectione de *corticis Anguſturae* viribus tractabo.

§. 43.

Vires autem huius corticis vel ſpecificae vel partibus eius accomodatae ſunt, antequam igitur de ſpecificis tractabo primo de aliis quaedam proferenda ſunt.

§. 44.

§. 44.

Poſt corticis ſumptionem *t*) odorem pungentem in ore ſenſimus. Tunc, vt ipſo ex obſeruato doceor, ſpasmus breuis in regione pectoris ſequitur, illi a magno frigore valde affinis. Pulſus excitatur, calor cutis externus, aluusque modice conſtricta obſeruantur. Haec phaenomena, tam facile ex analyſi chemica explicanda, amplius non explicabo. Omnia autem de vi adſttingenti et acri dependent.

§. 45.

Et vis antiſeptica huic cortici propria adeſt, vt experimentis praenobiliſſimi Heyer amiciſſimique Mathaei conuincor. Sequentia phaenomena autem primus publicauit *u*). „Ad vim antiſepticam ſi ſpectas, cortex noſter pauxillum cortici Peruuiano anteponendus eſt, nam in illo

pulmo

t) Ewer *ſaml. f. pract. Aertzt.* l. c. p. 322.

u) *Braunſch. Magaz.* p. 78.

pulmo vitulinus diſſecatus aliquot per horas decocto corticis Peruuiani melior remanet, et ſex per dies pulmone in aqua poſito longior, vbi tres per dies ſolummodo a putredine exemptus reſtitit. Decocta ſimilia radicum Arnicae, corticis quercini et Chinchonae Caribaeae *x*) die quinto pituitam, die ſexto autem putredinem accipuere. In decocto ſimili corticis Peruviani rubri florumque Chamomillae, die ſexto pituitam die ſeptimo autem putredinem obſeruaui. His experimentis, menſe Decembris inſtitutis, tempeſtate frigoris humidioris, putredini non fauente, adhuc optime de vi antiſeptica iudicare non poſſumus, et tempore aeſtiuo plurima huius generis experimenta inſtituenda ſunt.„

§. 46.

Hoc ex experimento tamen corticis Anguſturae vis antiſeptica et fortaſſe tam graui modo dilucidata eſt, vt cum illo

x) Doct. FISCHER. praecept. pie colend., in doct. BLVMENBACH praecept. pie col. Med. Bibl. T. II. p. 159.

illo ſine dubio in morbis putridae indolis experimenta inſtituenda ſint. Ita in febri putrida ſanguinea, in gangraena, in ſphacelo etc., ſumma cum vtilitate, cortice Peruuiano deficiente, adhiberi poteſt, et, vt credo, ſemper ſalicis cortici aliisque huius generis remediis anteponi debet.

§. 47.

Cenſorum cauſa neceſſe videtur nunc ipſam de antiſepticis ſententiam addere, quae non ab adſtringentibus diuerſa credo. Remedium adſtringens autem illud mihi eſſe videtur, quod fibras animales conſtringendo agit, parteſque ſingulas corporis continens et roborans, putredini praeuenit. Solummodo autem de partibus ſolidis loquor, non de fluidis, quorum fabrica, quamquam ſtatu in ſano ſatis adhuc nota, tamen in morboſo quam maxime dubia eſt. Explicari nequit ſanguinis putredo in febre putrida ſanguinea, ſeu diſſolutio ſanguinis morboſa, cum extra corpus humanum ſemper ante putredinem

 conſo-

conſolidetur numquam autem diſſoluatur. Vim virium vitalium non ignoro *y*); ſed tamen illis adiutoribus phaenomena haecce explicari non conabor. Vis igitur corticis Anguſturae antiſeptica in fluidis non niſi ex analogia cum cortice Peruuiano explicari poteſt.

§. 48.

Eſt autem, niſi principia chemica neges *z*), putredo nil aliud quam figurae totius cuiusdam corporis decompoſitio, cum aëris phlogiſticati et mephitici ſolutione. Variat autem ſecundum varias corporis cuiusdam indoles, ea de cauſa etiam chemici extiterunt, qui quibusdam corporibus a putredine exemptionem tribuunt *a*), quod ego autem nego, cum et petroleum et alia bitumina naturam quodam in ſtatu quam maxime

y) Cel. BLVMENBACH, praecept. reuer., Inſtitut. Phyſiol. p. 31.

z) Cel. GMELIN, praecept. pie col., *Grundriß der Chemie* P. I. Goettingae 1789. p. 127.

a) GREN *Handbuch der Chemie* T. II. P. I. p. 1862.

maxime mutant *b*), quae mutatio veroſimile his in corporibus ſine dubio verae putredinis locum tenet.

§. 49.

Non contraria ſunt meae de vna eademque vi tam adſtringente quam antiſeptica, doctorum obſeruata virorum tam in corpore ſano *c*) quam in morboſo. Plura de primo ſtatu in doctiſſimi et amiciſſimi S. J. VAN GEUNS quaeſtionibus academicis medici argumenti, Harderuic. 1790. collecta inuenies. De ſtatu ſecundo autem doctiſſimus et amiciſſimus C. P. SCHACHT, plura obſeruata collegit in diſſertatione, de modo quo agant remedia adſtringentia et praecipue martialia in corpus animale. Harderuici. 1789. 4. p. 20 ſqq.„

b) Amiciſſ. et dilectiſſ. H. F. LINCK *Anl. z. Geol. Kentn. d. Min.* p. 216.

c) HALLER *Grundriſſ der Phyſiologie*, ſecundum Praeceptoris reuerend. cel. WRISBERGII edit. germanic. translat. Virorum doctiſſ. MECKEL et SOEMMERING p. 301.

§. 50.

Pluribus verbis his de viribus hoc in loco agere, nec otium nec locus ipſe permiſere. Sufficit ideas citaſſe, quarum de veritate plura nunc proferre non poſſum.

§. 51.

Alia vis, cortici attributa, roborans eſt, de qua nunc pauca proferenda ſunt. Hoc in caſu quam maxime profuit. Celeberrimus STROHMEYER, praeceptor reverendiſſimus, in inſtituto clinico privato illum ſumma cum vtilitate adhibuit. Aliis de exemplis, mihi bene notis, vbi praecipue hominibus neruoſae indolis profuit, viresque corporis excitauit, taceam. Multa exempla hac de vi allegare tam maxime inneceſſarium mihi videtur, quam *cortex* ipſe *Anguſturae* ſine dubio vires roborantes corticis Peruuiani habet, cuius de viribus plura ſcripta exſtant *d*).

§. 52.

d) Vid. praecip. WILL. CULLEN Mater medic. Vol. I. 1790. translat. Hahnemann. p. 136.

§. 52.

Ea de cauſa etiam in febribus neruoſae indolis *corticis Anguſturae* vſus quam maxime profuit. Doctiſſimus E. A. Brande illum hoc in caſu, omni quadrihorio doſi granorum XV ſumma cum vtilitate praeſcribſit. Alium caſum mihi notaui vbi ſpasmos hyſtericos, poſt ſordium euacuationem, breui in temporis ſpatio ſanauit. Praenobiliſſimus A. Brande vſus eſt illo loco remedii tonici et ſtomachalis *e*).

§. 53.

In Dyspepſia magna cum vtilitate a celeberrimo E. A. Brande *f*) etiam adhibitus eſt. Illum ſeu ſolum ſeu coniunctione abſorbentium vt verbi cauſa Magneſiae, lapidum Cancri, et interdum etiam cum Rheo praeſcribſit. Plurimos apud aegros numquam ſenſus ingratos, ſed plerumque grati calidi in ſtomacho

e) *Saml. f. pract. Aertzt.* l. c. p. 334.

f) *Hanov. Magaz.* p. 239.

excitauit. Doſis XX granorum in femina emeſin procreauit.

§. 54.

Ad vires ſpecificas perueniens primo de vi febrifuga agam. Hanc doctiſſimus EWER laudauit *g*) cui dimidium *corticis Anguſturae* tantae vtilitatis fuit, quam cortex Peruuianus tota in Doſi *h*). Illius obſeruata cenſor quidam Teutonicus *i*) confirmat ipſis obſeruationibus. WILLIAMS *k*), AVGVSTVS BRANDE *l*) et E. A. BRANDE *m*) magnis cum encomiis vim hanc citauere. WILLIAMS ipſe a febre intermittente e febre bilioſa nata, ſe *cortice Anguſturae* ſanauit. AVGVSTVS BRANDE ipſe adhuc nulla cum illo in febribus intermittentibus experimenta inſtituit, ſed tamen

g) London medical Journal l. c.

h) *Saml. f. pract. Aertzt.* l. c. p. 322.

i) *Jenaer allgem. litt Zeit.* 1789. Nro. 239.

k) *Saml. f. pract. Aertzt.* p. 326.

l) Ibid. p. 329.

m) *Hanov. Magaz.* p. 238.

tamen amicorum obſeruatis hac de vi conuictus eſt. Doſibus VI granorum XV febris tertiana intermittens, doſibus II autem alia febris tertiana iam per tres hebdomades continuata ſanata eſt, quamquam aeger ſolummodo grana XXX corticis ſumſerat. Quamquam doctiſſimus E. A. Brande adhuc de vi febrifuga corticis Anguſturae dubitat, tamen ſimilia phaenomena obſeruauit. Sed certiſſime vno de caſu omnes diiudicare, nunquam medici rationalis ſolummodo autem empirici eſt. Medicus caſum non diſtinguens pro Iunone nubem petit, aegros inuita doctrina, ſolummodo caſu fortuito ſanat. Differunt pro natura corporis genera morborum, et aliud opus eſt ſtatu in eudemico gaſtrico, aliud in inflamatorio, aliud in putrido, aliud in neruoſo.

§. 55.

Goettingae *cortex Anguſturae* pene nulla aut tamen minima vtilitate fuit quam cortex Peruuianus. Igitur noſtris in regio-

nibus illi adhuc ſubſtitui non poteſt, quod tamen potius de ſtatu endemico gaſtrico quam de corticis inertia prouenit.

§. 56.

Magnum huius corticis commodum adhuc, Ewer, Williams et A. Brande obſeruauere. Nunquam nempe ſtomachum debilitauit nec aluum conſtrinxit.

§. 57.

Vſum externum in febre putrida ſanguinea doctiſſimus Ewer quam maxime laudat. Fomentationibus ſcilicet decocti aquoſi *corticis Anguſturae* aegrum certiſſime ſanauerit, niſi praemature fomentationibus abſtinuiſſet.

§. 58.

In Morbis quibusdam periodicis, in odontalgia verbi cauſa et doloribus faciei, praenobiliſſimus A. Brande magna cum vtilitate corticem adhibuit. Doctiſſimus E. A. Brande autem Adynamias, dolo-

res

res capitis et Odontalgias typum periodicum adſumentes, etiam illocum ſanauit.

§. 59.

Aſſertum legimus in ſcripto doctiſſimi E. A. Brande, *cortice Anguſturae* aluus non alio modo conſtringi quam poſt exitum cuiuslibet diarrhoeae. Eſt autem nullo modo haec obſeruatio illi oppoſita quam antea, ſecundum ipſa experimenta citaui. Nam neceſſario in modo vires *corticis Anguſturae* in corpore ſano a viribus in morboſo diſcrepant, his recte examinatis quaelibet contradictio in totum abeſt.

§. 60.

In profluuiis aluinis verbi cauſa in diarrhoeis et dyſenteriis *cortex Anguſturae* quam maxime profuit. Adhibuere illum hoc in caſu et A. Brande et E. A. Brande. Primus in coniunctione cum Laudano liquido, ſeu mixtura ſalina caſu vario illo vſus eſt. Exempla etiam narrat vbi doctiſſimus Willan magna cum vtilitate illum adhibuit. Alter etiam ſordibus remo-

tis

tis infuſum *corticis Anguſturae* ſine additamentis, magna cum proſperitate aegris praeſcribſit, ſaepeque doſis prima ſecundaque illos ſanauit. Semper autem die altero ſeu tertio, remedium purgans dedit, ſingulisque in caſibus remedium hocce reiterauit. Hac in via nullum de corticis Anguſturae vſu malum accipuit. Semper methodum eius methodo A. BRANDE praeferam, qui nimis incaute, infuſum ſpirituoſum in dyſenteria praeſcribſit, vbi, ni fallor, ſemper praeparata aquoſa praeferenda ſunt.

§. 61.

Profluuia autem vbi *cortex Anguſturae* profuit ſemper gaſtricae ſeu gaſtrico-putridae indolis fuere. Et in illis nullo alio in caſu adhiberi debet, quam ſordibus bene remotis, vbi roborantium et adſtringentium auxilia ad fluxuum retentionem indicantur *n*). Sed tamen hoc in caſu Rhabarberinis

n) Illuſtr. a ZIMMERMANN *von der Ruhr* cap. 7. Illuſtr. D. M. VAN GEUNS *von der epidemiſchen Ruhr* 1783. Translat. germ. p. 77.

rinis remediis nunquam anteponi, ſed ſemper illis ſequi debet.

§. 62.

In phtiſeos ſtadio colliquativo, teſte doctiſſimo E. A. BRANDE nil profuit, ſed tamen ſolummodo hac de re obſeruata collegit.

§. 63.

In ſtatu inflammatorio non ſolum modo fruſtraneo ſed etiam damnoſo dari deberet, quod ad partes aromaticas, calidioresque, corticis eſſentiam conſtituenres ſi ſpectas, facile cognoſces.

§. 64.

Contra ſcrophulas et in ſcorbute ſumma cum proſperitate praenobiliſſimum A. BRANDE illo vſus eſt *o*). Praecipue illo in ſtatu ſcrophuloſo adhiberi debet, vbi teſte praeceptore reuerendiſſimo, celeberrimo RICHTER *p*) cortex quercinus et Peruuianus profuere,

o) *Saml. f. pract. Aertzt.* p. 334.

p) *Anfangsgründe d. Wundartzneyk.* Vol. III. Goett. 1790. p. 69.

fuere, et debilitas ſumma cum relaxatione adeſt.

§. 65.

Externe ſine dubio omnibus in caſibus applicari debet vbi corticis Peruuiani applicatio conuenit *q*). In ſphacelo igitur, in gangraena, vlceribus malignis, fomentationis forma in pedes poſt aſcitem ſcarificatos, et aliis eiusdem argumenti in morbis, vbi vis antiſeptica illius neceſſaria videtur.

§. 66.

Summo cum iure *cortex Anguſturae* ſemper ſcopo roborandi praeſcribi debet et igitur cortici Peruuiano in elixiriis ſtomachilibus, verbi cauſa in roborante Whyttii ſubſtituendus videtur. Si omnes corticis Peruuiani vires in illo non adſunt, tam magis huic omnium pene remediorum regi parcere neceſſe videtur, et ea

q) Illuſtr. MVRRAY, praec. rev., Apparat. Medicam. T. G. P. I. p. 895.

ea de cauſa non inutile dari debet, vbi efficax remedium ſubſtitui poteſt.

§. 67.

Corollaria quaedam de aliis remedii vſibus haec ſunt.

1) In febribus putridis ſanguineis et in neruoſis non inutile videtur.

2) Vſus contra febres intermittentes et in ſtadio phtiſeos colliquatiuo, adhuc pluribus exemplis probari debet, antequam remedium ipſum laudare poſſumus. In ſtadio phtiſeos colliquatiuo proh dolor, multa experimenta ante mortem fieri non poſſunt.

3) In profluuiis aluinis remedii vtilitas non abneganda eſt.

4) In Dyspepſia et in omnibus ſtomachi a debilitate malis, praecipue conuenire videtur, et hoc in caſu fortaſſe corticis Peruuiani vires ſuperat.

5) In ſcrophulis et in ſcorbute fortaſſe in poſterum magna cum vtilitate adhiberi poteſt.

6)

6) De vi remedii externa plura experimenta adhuc facienda ſunt.

§. 68.

Medicus, viribus laudatis *corticts Anguſturae*, contentus, remedium hocce, ſine dubio, an tantae laudatae vires in febribus intermittentibus illi etiam caruere, ſemper honoris et laudis dignum aeſtimabit. Materia medica in illo nouum remedium, tam magis laudandum acquiſiuit, quin et noſtris in regionibus bene prouenerit, niſi mater eius illic in aëre et climate debilior ſit, quam in patria.

§. 69.

Antequam corticis Anguſturae vires in Europa laudatae erant, iam longum per tempus Americae incolae *Magnolia glauca* vſi ſunt r). Corticis decocto diarthoeam, tuſſin, phtiſin, febres, haemorrhoides, aeſtum febrilem, doloresque internos ſanauere. Decocto ramorum iuniorum

r) SCHOEPF. Mat. med. Am. p. 91.

niorum contra catharrhum et coryzam vſi ſunt. Semina in tuſſi et aliis pectoris morbis vtilia fuere. Carbonum autem vnguentum cum axungia porcina praeparatum vlcera ſanauit.

§. 70.

Curam febrilem Americanorum quam maxime notatu dignam inuenies, optime illam celeberrimus KALM *s*) deſcribſit, cuius in libro varia de Magnoliae glaucae vſu relegi poſſunt.

SECTIO QVINTA.

CORTICIS ANGVSTVRAE

DOSES, PRAEPARATAQVE PHARMACEVTICA.

---

§. 71.

Ad vltimam huius opuſculi ſectionem perueniens, breuibus verbis, obſeruata virorum

s) *Reiſen nach America.* Goetting. 1757. T. II. p. 508.

virorum doctorum de doſibus corticis Anguſturae illiusque praeparatis pharmaceuticis narrabo.

§. 72.

Praenobiliſſimus A. BRANDE *t*) ſequentem formam remedium praeſcribendi praecipue commendat.

℞. Pulv. cort. Anguſt. ℨiij — ℥ß.
Infund. Aqu. ferv. ℥xvj.
Ebulliant paulisper,
Colatur. add.
Tinct. Lauand. compoſ. ℨj.
Syrup. cort. Aurant. ℥ß.
M. F. Pot. ſumant. pro doſi Cochlearia ij — iij maiora.

§. 73.

Doſis remedii in caeterum ſemper variat, et ſolummodo a ſingulo practico, ſingulis in caſibus bene determinanda eſt, ſequentia de illa autem inuenimus.

§. 74.

t) *Abhandl. f. pract. Aertzt.* l. c. p. 382.

§. 74.

Viri doctiſſimi EWER et WILLIAMS, cenſorque illorum Teutonicus iam laudatus, dimidium doſis conſuetae corticis Peruuiani in febribus intermittentibus praeſcribſere, cum autem hoc in loco plura de corticis Peruuiani vſu proferre non poſſum, ſolummodo vt moneam neceſſe videtur, doſes corticis Anguſturae cum periculo breuioris ſeu longioris Apyrexiae pari paſſu agere debere, ſemper et huius in corticis vſu praecautiones in vſu corticis Peruuiani neceſſariae obſeruari debent.

§. 75.

Praenobiliſſimi A. et E. A. BRANDE doſin pulueris a X — XX grana conſtituere. Doſes maiores non tam vtiles quam minores et non efficaciores inuentae ſunt. Doſis modica ſtomacho conuenit, gratumque calorem effecit. Hominibus in duobus, conſtitutionis debilioris, grana XX nauſeam procreauere.

§. 76.

Praeparata pharmaceutica praecipua haec ſunt.

1) *Decoctum* e drachma vna pulueris groſſiuſculi cum quatuor aquae vnciis paratum.

2) *Infuſum* eodem in modo paratum. Vtriusque praeparati doſis, ſecundum doctiſſimum E. A. BRANDE vncia vna quotidie ter quaterque, ſeu magis repetita, fuit.

3) *Tinctura* ex vncia vna *corticis Anguſturae* cum vnciis ſedecim ſpiritus vini praeparata. Dedit illam doctiſſimus E. A. BRANDE vsque ad drachmam pro doſi.

4) *Extractum aquoſum*, cuius doſis a quatuor vsque ad octo grana variat.

5) *Extractum reſinoſum.*
6) *Sal eſſentiale.*
7) *Oleum eſſentiale.*

His praeparatis adhuc non vtimur, igitur doſis illorum determinari nequit.

§. 77.

Methodum haec praeparata conficiendi proferre inutile videtur, de illa vel iam in ſectionibus prioribus actum eſt, vel praeparatio cum productis e cortice Peruuiano iam ſatis adhuc notis conuenit.

§. 78.

Omnibus igitur relatis, voto Quinctiliani commentationem cludam, „ſi quod deſit operi id aetas ſuppleat, et ſi quae ſunt dicta iuueniliter pro indole accipiantur.„

Theſes.

I.

Melius eſt educationem puerorum moralem negligere quam phyſicam.

II.

Nullae petechiae ſine colliquatione.

III.

Anthelmintica mere ſpecifica non cognoſcimus.

IV.

Certa ſcirrhi cancrique ſymptomata adſunt.

V.

Morborum laruatorum venereae indolis exiſtentia negari nequit.

VI.

VI.

Inſibulatio contra maſturbationem inutilis.

VII.

In quolibet caſu medicinae legalis, medici obducentis eſt, non ſolum iudicium ſuspendere, ſed etiam viſo reperto inquiſiti culpam quam maxime diminuere.

VIII.

Infanticidii cauſae, magis in legum vitiis, quam matris animo corrupto latent.

IX.

Extirpatio totius morbi varioloſi fruſtranea et non neceſſaria.

X.

Noſtro aeuo infantum debilitas et corporis et animi, potius ex male intellectis educationis regulis, quam ex vitiis ipſius ſeculi ortum cepit.

XI.

— —

XI.

Catharrhi tranſitus in phtiſin pituitoſam quam maxime dubius.

XII.

Vis magnetiſmi ſic dicti animalis, quibusdam in morbis neruoſis, praecipue in ſtatu vt dicunt frigido, negari nequit.

XIII.

Putredinis theoriae adhuc notae, ad veram febris putridae ſanguineae explicationem non ſufficiunt.

XIV.

Omne amarum roborando agit, omne roborans adſtringendo.